

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis, Et Breviarii Romani.

In quibus origo cuiusque Ritus, causae historicae, vel mysticae, ex
maiorum ingenio, Theoria, Praxis, obligatio, & exquisitus vsus, additis
opportune Decretis omnibus S. Rituum Congreg. quàm breuissimè
explicantur.

Gavanti, Bartolommeo

Venetii, 1647

De Horis Tertia Sexta, Nona. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9521

stes. Hugo in Spec. c.3. quinquenarium numerum in tribus Psalmis obseruat. ad munierendos quinque sensus. Gemma lib. 2. c. 58. ad quinque partitam, per Christi vulnera, passionem initio diei recolendam. Explicat Duran. Hugonem loco cit. quod dividuntur duo Psalmi: *Beati immaculati, & Retribue*, in quatuor octonarios, qui sunt veluti quatuor Psalmi, & in hebreo textu apparet hec in quatuor partes distinctio. Primus Psalmus, *Deus in nomine tuo, &c.* dicitur pro toto itineri, & cursu diei, contra hostes aptissimus, & Psalmus, *Beati immaculati*, plenus est morali instructione. Hec sibi Amalar. de ordin. Antiph. cap. 6.

8 De Capitulo, quod Amalar. omittit scribere, sribit Hugo lib. 2. cap. 1. & lectionem vocat, De responsori. breui, de quo idem Hugo nihil Amalarius: De oratione, cuius Hugo mentitur: De precibus, quas Amalar. innuit: De confessione, de qua Gemma lib. 2. cap. 64. de Martyrologio, de quo Gemma lib. 2. cap. 58. De, *Pretiosa*, cum reliquis usque ad finem, de quibus Hugo 2. de offic. cap. 2. & Radulph. propos. 14. distinctius, & plenius Sectione sequenti differemus.

9 Illud hoc loco notandum est, Orationem illam, *Sancta Maria, & omnes Sancti &c.* esse antiquissimam, & in Ordine Romano legi. Ter quoque dici, *Deus in adiutorium*, vt praesentia, & præterita deleamus, & futura peccata caueamus. Hugo loco citato, vel, ut armemur contra Diabolum, Mundum, & Carnem, in nomine Trinitatis. Duran. lib. 5. c. 5.

Nullum tamen ad hæc verba: *Deus in adiutorium*, formatur crucis signum.

10 Absolutio item Capituli cū Lectio, & Capitulo Nonæ sepius concluditur, quia predicta, quæ extra Primam existimantur esse, dicuntur à Regularibus in Capitulo, ex Gemma lib. 2. cap. 58. & ad lectionem communem post Horam primam conueniebant Monachi, ex Amalar. de ordine Aniph. cap. 7. Vice cuius legitur hodie (& hoc nomine vocatur in Breuiario) Lectio breuius Idem Amalar. lib. 4. de offic. cap. 3. pu-

tavit, additam fuisse in fine Lectionem hanc breuem pro Capitulo quod post Psalmos Prima non legebant antiqui.

11 Sed cur, quando Lectio breuis non habetur propria, sumenda est de Capitulo Nonæ? An, quia Capitulum Nonæ in Festis solet esse finis Epistolæ, quæ legitur in Missa? vt scilicet finis Epistolæ finem imponat Prima Horæ?

12 Denique Prima, & Completorium non variantur, sicut aliae Horæ, in quibus Capitula, Responsoria, Versus, Oratio variantur, quia principium, & finis operum nostrorum firmiter sunt tribuenda Deo, ait Hugo lib. 2. de offic. cap. 1.

De Horis Tertia, Sexta, & Nona.

Cap. IV.

1 **H**æ tres Horæ notissimæ fuerunt Apostolorum tempore, ad Preces Deo, fundendas, ut supra docuimus Sectione 1. cap. 2. num. 1. pag. 2. Iti signiores erant in rebus humanis, ait Tertull. in lib. de ieiunio, & solemniores in orationibus diuinis, quod ibidem confirmat exemplo, tunc Danielis, qui ter orabat in die; tunc Apostolorum, ut & nos loco citato diximus.

2 Præter eas, quas loco cirato attulimus, rationes mysticas de his tribus Horis, possumus addere, quod hora Tertia datus fuit Spiritus Sanctus, quem & nos petimus in Hymno ad Terram, lex noua data est Apostolis, de qua nos dicimus; *Legem pone mihi Domine, &c.* Hec Duran. lib. 5. cap. 6. hora Sexta Deus visus est Abralij in Valle Mambre; Joseph cū suis fratribus transiit est; Ruth Moabitis excepta est à Booz, cū Samaritana Christus sermonem habuit. Hec Anastas. Sinaia lib. comm. in Hexam. 7. hora Nonæ Cornelius Angelum vidit Act. 10.

3 Ordo tricuum Horarum minorum, habetur in Rubricis, ille idem, qui legitur apud Hugonem in Spec. Eccles. c. 3. in quo ex Amalar. lib. 4. de offic. cap. 3. impletur illud Apostoli ad Ephesios: in Psalmis, Hymnis, & Canticis (quæ Cantica exponit ille esse Responsoria brevia) cantantes, &c. Psalmi vero tres, inquit idem,

idem, protegunt nos in tribus horis sequentibus. nam qualibet ex his tribus horis tres continet temporis horas, ut patet, immo, ut idem ait cap. 1. ibid. in Prima, Tertia, Sexta, & Nona, duodecim canimus Psalmos (in Festis) pro numero duodecim Horatum diei, ut Deo praesentes simus omnibus horis.

4 Addit Hugo loco citato in Psalmis opera denotari, quia Psalterium manus sonatu. In antiphona, que est reciproca, caritate geminam, & coniungitur Psalmis, quia sine caritate nulla sunt, & nullius meriti opera nostra. Capitulum autem esse exhortationem boni operis. Responsorium breve nouum opus bonum significare. in Versu, ad Deum, fructum boni operis contineri. & his positis, Oratio, seu Collecta in fine recte concludit Hora m.

De Vesperis. Cap. V.

1 **V**espera à sydere, quod Vesper nominatur, & decidente Sole, oritur, inquit Isidor. lib. 1. de offic. capit. 20. Sed ex Iansenio in Concordia capit. 57. latius paret vocabulum. significat enim tempus, tum ante Solis occasum. vt Matth. 14. Vespere factō, actum est defatiandis quinque millibus; tum post occasum Solis, vt ibidem additur; Vespere autem factō, solus erat ibi. Lucernarium dicebantur à Hieron. in epist. ad Letan.; & Lucernaris Hora à Cassiano lib. 3. de Can. cap. 3. eo quod dum lucernæ accenderentur, preces vespertinæ persolui solebant, ait Azor. lib. 10. cap. 2. quæst. 10. Duodecimam appellat Concil. Turense. 2. can. 19. qua ultima diei hora recitabantur. Durantis de rit. lib. 3. cap. 11. afferit, Ecclesiam constituisse, ut post Nonam decantarentur, quo plures de populo adesse possent. Puto ego, quod tardius, quam nunc, cantaretur Nona.

2 Certe à primis Vesperis inchoatur Festum, quod forte à Davide deduci potest: Vespere, inquit, mane, & meridie narrabo, &c. Psalm. 54. docet Amalar. de ordine Antiph. cap. 16. deductum ab

Hebreis, quibus dictum est: Festa vestra celebrabitis à Vespera usque ad Vesperam. Et verè magnitudo Festi exigit, ut prius incipiat, hoc est, à Vesperis pridianis; & tardius terminetur, id est, usque ad Completorium dici Festi. cap. 2. de Fe-riis in princip. Radulph. autem proposit. 18. assignat hunc ritum primarum Vesperatum Dominicis, & quibuscumque Festis nouem lectionum.

3 Prima Vespera nobiliores sunt secundis, teste Amalar. loc. cit. quod & hodie in Cappella Papali, obseruatur, que non habet secundas Vesperas eoram Papas, sed tantum primas, quia initium Festi reputantur esse.

4 Præter ea, que dicta sunt de paritate Vesperarum cum Laudibus capite 2. n. 5. hæc addi possunt, in laudem Vesperam, nam in Vesperris commemoratur Adventus Domini, vrgente mundi Vespe- re. Hugo in Spec. cap. 2. tūm in Vesperis offerebant Abraham, & Patriarchæ sacrificia; Gemma lib. 2. cap. 62. tūm commendatur sacrificium Vespertinum à Davide Psalm. 140.

5 Ordo in Rubricis nullam habet difficultatem, ad mysteria vocor. nam quinque Psalmi vulnera Christi recolēda monent, quorum ultimum vulnus hora Vespertina sicut sacro lateri illatum, & in Vespera mundi; Gemma lib. 2. c. 62. Item, quia sicuti quinque sensibus quotidiano affectu tendimus ad tenebras; ita necesse est, ut initio noctis pro eis veniam precemur; Amalar. lib. 4. de offic. capit. 7. qui & addit ibidem, quod illis necesse est deplorare quinque carnales suos sensus, quibus occidit verus Sol; vt in Matutino, id est, in euashione peccatorum, quando Sol eis iterum inchoat oriri, possint lata- ri. tenemus etiam quinque hos Psalmos quasi lampades Virginum quinque, ut veniente nocte Domino obuiam eamus; ait idem de Ordin. Antiph. cap. 6.

6 In Festis Sanctorum idem ferè dicuntur Psalmi, qui in Dominicis: quia si- cuti Dominica victoriā Christi resurgentis repræsentat; ita Psalmi eiusdem victoriā per Christum resonant ele- ctio-